

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazitar și în Românul necinstit
și înstrăinat.”

Apere sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Instit. și fabrici — — — Lei 500

Este viitorul poporului românesc asigurat?

De atâtea ori și atât de mult se vorbește și se scrie despre țara noastră. Faima poporului românesc a străbătut în lung și în lat întreg rotogolul pământului. Fiecare străin, prieten ori dușman, care ne-a vizitat a rămas adânc și plăcut impresionat de cele ce a văzut în țara românească, de frumusețile și bogățiile ei și de ospitalitatea, bunătatea, blândețea și cuminența poporului românesc.

Și totuși noi ne simțim azi așa de părăsiți, atât de singuri și suntem atât de săraci. De ce? Fiindcă suntem slăbănogi, suntem leneși și neîndemânatici, foarte egoiști, materialişti până la zgârcenie.

Noi am fost și trebuie să fim un popor cinstit, o națiune mândră de originea ei, să fim muncitori și energici.

Este adevărat că avem între noi mulți minoritari, dar oare ce însumă 2, cel mult 3 milioane de minoritari față de 16 milioane români?

Nu este rușine pentru noi ca să ne simțim azi slabi, azi neputincioși, când cu ajutorul ceresc am ajuns să trăim — afară de 2 milioane, cari durere au rămas peste hotare — toți românii într-o singură, mare și frumoasă țară românească?!

Să fi dispărut oare vitalitatea, energia de viață din acel popor, care în timpuri foarte grele, pe când era subjugat, deși a suferit chinuri și persecuții nelichipite

din partea asupritorilor lui, totuși s'a dezvoltat, s'a înmulțit, a progresat și a cucerit teren printre vrăjmașii lui de moarte?

Departe de mama noastră am cucerit Ardealul, Banatul, Valea-Timișului, Basarabia și Bucovina, am ajuns până la Tisa și avem chiar și azi comune curat românești în toate părțile dincolo de granițe, în inima țării ungurești ca și în Serbia, peste Nistru ca și în Macedonia. Ne-am vârat în toate părțile și am romanizat pe popoarele conlocuitoare dând cea mai puternică dovadă despre trăinicia neamului românesc.

Puterea noastră a fost în dragostea, în înțelegerea, în unirea noastră.

Pe atunci n'aveam nimic comun cu străinii, nu ne lingușiam, nu ne amestecam cu ei, nu ne petreceam și nici nu ne căsătoream cu ei.

Se cuvine deci, ca cu atât mai mult azi, să escelăm, să ne distingem prin fapte naționale românești, prin muncă cinstită spre mândria și folosul neamului și a țării.

Este adevărat sunt mulți dușmanii externi și interni, dar mulți erau ei și cel puțin tot atât de puternici și mai naște, iar noi eram mai slabi și totuși i-am repus fiindcă atunci cântam și eram convinși că:

„Cu noi este Dumnezeu înțelegeți neamuri și Vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu”...

asa a fost în trecut și așa va fi în viitor.

Trebuie însă să lăsăm socialismul în pace, să fugim de franc-masonerie și sectarism, să cinstim pe creștinii loiali conlocuitori, dar noi între noi să ne iubim ca frații dulci, să ne ajutăm unii pe alții, să ne reîntoarcem cu evlavie la sf. biserică strămoșească, să

dispară dintre noi ura, cearta și răutatea și atunci nu ne va dura capul că ce fac dușmanii externi și interni, atunci și numai atunci, fără nici o teamă de nimenea vom putea zice că:

„Vie valuri mari de foc
Nici că m'or clinti din loc
Căci român sunt în putere
Și românii'n veci nu pier”...

COOPERATIVE.

În Ardeal abia dela război încoace se pomenește acest cuvânt. Mulți auzindu-l, se gândesc la banca d'n sat, unde nici-odată nu capeți bani, sau la o prăvălie cum ar fi consumul C. F. R. din Arad, unde toate mărfurile sunt mai proaste, dar mai scumpe ca în alte părți. Cei mai mulți se gândesc la crâșma din mijlocul satului, unde poți fi sigur că afli pe domnul primar ori de câte ori îl cauți la casa comună. După cum vedem în felul cum e cunoscut în Ardeal numele de cooperativă nu trezește multă încredere.

Dar de unde vine numele acesta? Dela cuvântul latinesc a coopera, sau pe românește a lucra împreună cu alții. De aici apoi numele de cooperativă care înseamnă o însoțire sau întovărire a mai multor inși pentru a face împreună un lucru pe care câte unul singur cu greu l-ar putea îndeplini. Și câte lipsuri și nevoi nu are omul de împlinit.

După felul acestor lipsuri și cooperativele poartă nume diferite.

Când ne întovărim pentru a procura cu preț mai scăzut cele trebuincioase pentru mâncare și îmbrăcăminte am făcut o însoțire sau *cooperativă de consum*. Dacă punem mai mulți inși

bani și muncă pentru a tăia o pădure sau pentru ca să luăm în arendă o moșie se zice că am făcut o cooperativă de exploatare sau arendare. Când iarăși mulți inși punem lângă oaltă bănișorii ce-i avem cu scopul de-a ne împrumuta la nevoie unii pe alții cu camătă omenească, nu cu 40—50%, cum fac băncile jidovești, zicem că am făcut o cooperativă de credit. Când iarăși ne întovărim ca să vindem la oaltă grâu și cucuruzul cel avem, căpătând preț mai bun decât atunci când vindem jidanul cu țărălta, am făcut o cooperativă pentru valorizarea cerealelor. Și alte multe.

În țările din apus, Germania, Olanda, Belgia unde oamenii sunt și luminați și cinstiți, cooperativele de tot felul sunt așa de multe încât numărul lor nici nu se mai poate ține în minte.

Tot ce produce omul își valorează prin cooperative și tot prin cooperative își procură toate cele de lipsă pentru viață, lipitorile satelor dela noi, jidanii fiind siliți să muncească, neputând face alci *ghîșeft*. Dar nu trebuie să mergem prea departe. Să ne uităm la Sașii din Ardealul nostru și să luăm pildă. În satele lor încă nu veți găsi picior de boltaș sau crășmar jidan. Nu

Manual de Demagogie

sau

Cum pot ajunge și eu în sfârșit Ministru?

de: Romulus Damian

(continuare)

În cercurile comerciale și industriale candidatul va proceda în același fel ca candidatul liberal, cu deosebirea că licitația de minciuni, de făgăduieli și de amăgiri trebuie să intreacă pe toate celelalte, dat fiind cazul că popularitatea taicului Averescu au mănăcat-o friptă miniștrii și oamenii săi, și că azi din toată această popularitate a mai rămas doar „coada”, de care nimel nu vrea să se atingă toată lumea considerând-o „clumată”. Dar toate aceste fapte nu trebuie să descurajeze pe candidat luându-și inima în dinți, manifestând arcanță, obraznicie, bărfire, scandal public și bătaie în plină regulă, cum de atâtea ori au dovedit candidații averescani în alegerile electorale. Ba în unele cazuri obraznicia poate merge până acolo încât candidatul adversar poate fi bătut în propria sa casă în fața soției și a copiilor și apoi aruncat în automobilul ce așteaptă la poartă, transportându-l sute de kilometri distanță

de județ cum s-a întâmplat cazul în anul 1927 la Năsăud între averescani și zișii național-țărăniști.

Dacă candidatul e guvernamental atunci lucrul și osteneala sunt mai ușoare, căci ministrul de Interne fiind dl Octavian Goga, jandarmii, prefecții, pretorii și notarii vor bate pe candidații adversari la ori ce oră, vor tăia și vor spânzura cum le plac, satele vor fi închise cât dorești și chiar sânge va curge cât poțesti numai și numai pentru că reușirea guvernului să fie pe deplin asigurată, dar mai ales pentru ca fraudele, jaful și risipa în banii Statului să fie mai lesne profesată în numele lozincii partidului: „Muncă, Cinstie, Legalitate”.

E de prisos a mai spune că candidatul odată ales, de Deputat ori de Senator, nu numai că nici nu se va gândi a îndeplini barem ceva din toate câte a făgăduit dar el nici nu se va mai arăta țărănilor, mulțumindu-se a duce o viață luxoasă în capitală, mereu preocupat de gânduri și de planuri ce îl procură bani din belșug, în duna plugariilor și celor ce au crezut cuvintele sale, contribuind astfel la sărăcirea poporului și la sădătuirea izvoarelor de auzie ale neamului și țării, și în același vreme la îmbogățirea tuturor paraziților ce sunt veniți la noi în țară anume pentru acest scop și grație mo-

ravurilor demagogice politice a partidelor noastre politice toate create spre a trăi în lenevie pe spatele poporului credul și lesne de sedus.

C) Național-Țărăniștii.

Nu mă îndoiesc că azi, după abia 6 luni de guvernare a zișilor național-țărăniști impuși la putere pe deoparte din prostirea, credulitatea și naivitatea țărănilor noștri, pe dealtă parte cu ajutorul gazetelor jidănești ca LUPTA, ADEVERUL, DIMINEAȚA, CUVÂNTUL, CURENTUL și altele în slujba Franc-masoneriei universale jidănești și în solda marilor bancheri internaționali jidani, ce provoacă războaie, duc popoare la sapă de lemn și prăbușesc state creștine potrivit cu planurile criminale ale Franc-masoneriei de a grăbi formarea marelui imperiu judaic în „Europa răsăriteană”, — Polonia, România și Rusia, — cel puțin 40 la sută dintre țărani noștri nu numai că sunt convinși că zișii național-țărăniști au întrecut în minciuni, făgăduieli, înșălăciuni și bătaie de joc, pe toate celelalte partide politice din România. Cunosced cazuri concrete, putând face dovadă reală oricând, cu ocazia cărora țărani din Ardeal, din Moldova și din Bucovina, îmi spuneau cu lacrimi în ochi cât de desamăgiți

sunt azi după urmă acestor făgăduieli mincinoase, jurându-se, cu mâna pe inimă, pe suflet că cât vor trăi nu vor mai pune mâna pe pecetă spre a vota cu național-țărăniștii și cu atâtea mai puțin cu averescanii, convinși fiind că toți, — absolut toți, — umblă după căpătuială, după îmbogățire, după tralu lesne și ușor, și după plină lenevie pe spatele poporului pe care îl stoarce de bani și îl secătuiește puterile dimpreună cu jidanii, ce grație partidelor politice au ajuns mari bogătași, ba chiar și proprietari de pământ în Moldova, Bucovina și Basarabia, pentru ca să numai vorbesc și de Ardeal și Banat. Când am auzit această mărturisire prețioasă nu am putut ascunde bucuria ce am simțit în slaba, dar foarte valoroasă, trezire de conștiință politică și în focul de convingere ce a pătruns în sufletele țărănilor noștri că tot răul ce s-a năpustit asupra caselor lor, toate durerile lor sociale-economice, toate necazurile lor bănești și toate ranele ce le sângerează din suflet și inimă azi, se datoresc numai și numai partidelor politice, compuse din oameni ce își scot sufletele și inimile la vânzare jidanilor, cum aceștia își scot marfa lor proastă și imputită în sațră la târguri strigând neîncetat că marfa e cea mai bună, cea mai proaspătă și cea mai efină.

fiindcă toți oamenii sunt membrii la cooperative, care aduce marfă bună de-adreptul dela fabrică și o vinde cu preț mai scăzut de cum ar putea-o da jidanul, așa că acesta e silît să-și iele tălpășița de pe aici, așezându-se numai în satele românești, membrii cooperativei necălcându-i măcar pragul. În schimb și conducătorii cooperativei sunt oameni pricepuți dar mai ales cinstiți mulțumindu-se cu plata fixată pentru munca ce-o îndeplinesc.

Nu-i vezi dând cu barda în lună sau zidindu-și case cum fac domnii noștri dela consumele C. F. R. pe cari dacă l-ai strânge puțin cu șurubul ce lucruri *faine* ar mai eși la iveală.

Cooperative puternice au frații noștri săteni de peste Carpați. Ca să scape de jaful grecilor și jidanilor, cari luau în arendă moștile boierilor, dându-le apoi și ei în arendă sătenilor dar cu preț de multe ori înzecit, aceștia au înființat așa numitele obști sătești. Adecă se întovărășiau toți oamenii din sat, de multe ori chiar mai multe sate la-olaltă formând o obște. Aceasta lua moșia în arendă împărțind-o apoi între membrii ei. Ne mai fiind la mijloc grecul sau jidanul, pentru iugărul de pământ țaranul nu mai plătea arenda înzecită. În felul acesta oamenii în multe părți au ajuns la bună stare, ceea ce nu s'ar fi putut dacă nu se întovărășiau și s'ar fi lăsat storși și mai departe de toate lăpădăturile.

Azi pe amândouă părțile Carpaților săteanul e stăpân pe vecie peste pământul pe care-l muncește și pe care l-a udat cu sudoarea și de multe ori chiar cu sângele său. Dreptatea s'a făcut de odată cu România Mare. Sufletul ne-a fost cuprins de bucurie. Această bucurie însă de câțiva ani începe să fie întunecată.

Până când înainte de război Țara Românească avea atâtă grâu încât putea sătura aproape întreaga Europă azi abia avem pentru nevoile noastre. Sau și dacă ne rămâne ceva de vândut grăul pe care-l avem este așa de slab și murdar încât nu are căutare pe piețele străine. Ba s'a întâmplat acum vre-o 3 ani că lucrătorii din porturile belgiene au refuzat să descarce din vapoare sacii cu grâu românesc zicând că se îmbolnăvesc de praful cel mult ce se află în acest grâu.

De pe același iugăr de pământ azi producem abia pe jumătate atâtă grâu cât se producea la vechiul stăpân și ceea ce producem e de calitate slabă.

Pentru ce? O cauză e și seceta care a bătuit în anii din urmă... Cauza adevărată e alta... Pământul e rău lucrat. Săteanul ajuns stăpân peste pământ nu are vite, nu are unelte bune, de mașini pentru lucrul pământului nici nu mai vorbim. Statul iarăși trece prin atâtea greutăți așa că nu se poate îngriji și de acestea. Primejdia e mare. Dacă mai stăm câțiva ani așa ne ducem de răpă. Ce e de făcut? Cooperative! Oamenii să se înțeleagă între-olaltă să-și cumpere pluguri cu motor cu cari pot trage brazda adâncă, să-și cumpere mașini de sămănat, de secerat, de treerat. Unul singur nu și-le poate cumpăra toate acestea. Plătind la altul să-l are, să-l samente, să-l treere nu-i mai rămâne nimic din toată recolta. Cumpărând însă mai mulți la oaltă, mașinile de lipsă și aratul și sămănatul și toate celelalte munci vor fi făcute și mai bine și cu cheltuielă mai puțină. Pământul va da roadă mai bună, iar noul stăpân va avea mulțumire mai mare ca până aci. Cooperative deci pentru procurarea uneltelor agricole, cooperative pentru vânzarea bucatelor, să nu mai vedem oameni dându-și grăul aproape pe nimic de multe ori chiar înainte de-a fi secerat, cooperative pentru vânzarea laptelui, a poamelor, lemnului și alte multe.

Guvernul țării dându-și seama de primejdia ce ne amenință a adus o lege pentru a încuraja înființarea câtor mai multe cooperative. Dar ori câte legi s'ar aduce dacă nu muncim și nu suntem cinstiți atât membrii cât și conducătorii cooperativei, la nimic nu ajungem.

DOMNILOR ABONAȚII

Ziarul nostru nu va putea apărea regulat, dacă dvs. nu veți achita de urgență costul abonamentului.

Vă rugăm deci trimiteți-ni-l chiar cu reîntoarcerea poștei, dând dovadă că Vă împliniți în mod cinstit datoria față de un ziar, pe care credem, că-l citiți bucurându-vă și vă sprijiniți și pe care noi îl susținem numai pe lângă foarte mari jertfe materiale.

Vă rugăm să ne înțelegeți și să binevoiți a da ascultare cererii noastre!

Politică socialistă sau sionistă jidovească la Cernăuți?

— Comitetul de direcție al Casei bolnavilor din Cernăuți este complet minoritar. — Nu se primește nici un medic român. — Incapacitatea autorității locale. — Intervenția autorității centrale —

Acum când este vorba de des-centralizare administrativă și de acordarea unei largi competențe autorității locale, e bine să ne dăm seama de ce ne așteaptă. Un astfel de exemplu elocvent și concludent este și cel dela „Casa bolnavilor” din Cernăuți.

Acum câteva săptămâni s'au făcut alegeri, primele alegeri de după război în consiliul de direcție al Casei bolnavilor din Bucovina. Cum această casă are mii și mii de membri în întreaga Bucovină și dispune de fonduri imense, evident că exercită o covârșitoare influență asupra întregii vieți din aceste părți. Era deci de datoria guvernului să se intereseze de aproape de aceste alegeri. Dar în loc să le dea atenția cuvenită, le-a lăsat cu totul la discreția socialiștilor jidani, cari au reușit să pună mâna pe conducerea acestei case.

Socialiști sau sioniști?

Întreaga listă socialistă a reușit la alegeri. Dăm mai jos numele celor aleși în consiliul de direcție. Din partea patronilor, au fost aleși Solomonovici, Tropper, Buchbinder și Grossman; din partea lucrătorilor: Gaidosch, Rein, Sachter, Mehrling, Mahr, Sauciuk, Kodor și Wachtel.

Nu trebuie să cunoști oamenii ca să înțelegi că toți, dar absolut toți de pe listă sunt minoritari: 2 nemți, 2 ruteni, 8 jidani și nici un român. Spunem încăodată: nici un român, ca să audă și guvernul, atât de surd la anumite chestiuni. Am ajuns și această rușine, ca la 10 ani după unire să se constituie undeva în această țară, un comitet de direcție al unei instituții ca și de stat, în care să nu fie ales nici un singur român. Și aceasta se întâmplă

sub guvernul care trâmbează în gura mare, că două treimi de țară este alături de dânsul. Unde este măcar jumătatea de țară dela Cernăuți? Ceea ce s'a întâmplat la Casa bolnavilor e o provocare, o sfidare, o palmă rușinoasă ce se aplică pe obrazul curat al țării întregi. Ce spune la aceasta guvernul? Ce spune ministrul Sauciu Săveanu? Ce spune intimul său de partid, deputatul Alviurescu, care este medic la aceea casă și prin urmare cunoaște de aproape împrejurările? Cum se poate lăsa o instituție de importanță așa numită socialistă din Cernăuți? Zic așa numiți socialiști, căci am mai spus-o și cu alt prilej, că partidul socialist dela Cernăuți nu este decât un partid deghizat jidovesc. Și dacă a mai fost nevoie de o probă pentru dovedirea acestei afirmări, constituirea comitetului de direcție dela Casa bolnavilor din Cernăuți este cea mai elocventă probă. Căci cum s'ar putea ca un partid socialist, care a dat din Bucovina în parlament trei deputați socialiști și un jidan, cum se poate acum ca într'un comitet de direcție să nu trimită nici un român, dar nici unul de leac, când doar slavă Domnului, avem în Bucovina un număr destul de mare de patroni și de lucrători români? Nu este aceasta sionism? Ce spun deputații Dan, Rosnovanu și Rădăceanu? Este mai tare Pistiner?

Numirea de medici.

Dar pentru a vedea, că acest comitet nu este numai întâmplător fără români, ci lucrează chiar împotriva românilor, voi cita cazul numirii medicilor noul pentru Casa bolnavilor. Cu toate că până acuma am avut în fruntea casei

Dar să trecem la subiect.

Candidatul, zis, național-țărănist își anunță cu mare alalu mincinos și înșălător adunarea populară în... hal să zicem, ... județul Făgăraș. Aici vestitul demagog Aurel Dobrescu, spunând că e urmărit de autorități și de jandarmi pentru că vrea binele țărănilor și pentru că e contra partidului dela putere, liberal sau averescan, va răsar în cutare sau cutare sat îmbrăcat țărănește și trăgând după el o vacă, legată de coarne cu o funie.

Bine înțeles că acest plan de ordină înșălătorie politică a fost elaborat cu săptămâni de zile înainte în birourile clubului politic din capitala județului, de față fiind ceilalți candidați și agenții electorali, care trimiși cu o zi înainte în satul respectiv au aranjat terenul în așa fel că vaca este luată de coarne abia la intrarea în sat, unde totodată să face și schimbarea hainelor domnești cu cele țărănești. Cum oamenii din sat sunt preparați de agenții electorali pentru primire, ei încep a striga din toată burta împuștă de rachie jidovească: „Ura!... Ura!... Trăiască Maniu, Trăiască Valda, Trăiască Mihalache, Trăiască Dobrescu!... Ura!”

După câteva minute de tăcere scamator politic începe:

„Iubiții mei frați Țărani! Dragii și

scumpli mei de oameni buni! Vedeți cum am venit la voi. Hoții, Tălharii și bandiții de liberali, — sau de averescani, — umblă de zile și de nopți întregi după mine să mă împuște. Vreau să mă împuște fiindcă vă iubesc din toată inima. Nu pot trăi fără voi, mor de dorul vostru. Mai bine să dea Dumnezeu mor decât să vă las pradă hoților, mișelilor, tălharilor, minciunilor, înșălcăciunilor și tuturor fărădelegilor bandiților și criminalilor de liberali, ori averescani. Am poruncă dela dl Maniu — cel mai sfânt om de pe lume, mai sfânt poate decât Isus Hristos, — să vă spun să nu mai plătiți dări. Noi vom băga la pușcărie pe toți Brătlenii pe toți Averescanii și pe toți bandiții lor de funcționari de Stat, și cu banii și averile lor vom plăti dările, iar vouă dragii mei, *vă vom da din pământurile din vite, din uneltele lor agricole, și dacă vroți chiar și pe nevestele și pe fetele lor*, ce să plimb cu automobile și să împodobesc cu banii voștri și din munca și sudoarea voastră. Noi vom desființa jandarmeria, care sunt slujile oarbe a liberalilor și a averescanilor, care în loc de a vă păzi avutul și satul vă fură până și ouăle din culbul găinilor și prea de multe ori chiar nevasta din casă, iar locul jandarmeriei vom înființa „gărzi sătești și cete de volnici” gata oricând a intra în luptă

pentru *marele nostru sfânt Iuliu Maniu*. La sate vom înființa Bănci și Cooperative sătești, dându-vă bani și unelte agricole. Vom revizui toată reforma agrară, mărindu-vă loturile de pământ și Legea Pădurilor vom desființa-o, putând lua fiecare om lemne cât vrea din păduri, care sunt a voastre dar pe cari bandiții de liberali și tălharii de averescani vi le-a luat din mână. Vom estini călătoria cu trenul, desființând taxele de transport și de export. Prețurile la grâu, porumb, ovăs, seacă căneapă și la toate produsele plugarilor le vom urca, pe cele ale negustorilor le vom scădea la minimul posibil, — știindu-se că toți negustorii sunt șarlatani, cum bine îi numește prietenul nostru Madgearu, — iar traiul și viața oamenilor o vom estini pentru ca astfel toată lumea să fie mulțumită și toate clopotele să răsună de bucurie că deodată tu ventrea sfântului Maniu la putere, țara românească trăește ca adevărat zile de mare fericire și de crescândă bucurie.

În vremea aceasta apare unu, doi sau trei agenți electorali din alt sat îmbrăcați în haine de jandarmi în mână cu un ordin de arestare, ticluit dinainte în biroul clubului partidului, încercând executarea arestării.

Toți sătenii fiind surprinși de această nemai pomenită îndrăzneală,

anume pusă la cale de candidatul zis, național-țărănist spre a fi asigurat efectul dorit, vor sări în ajutorul candidatului, amenințând, insultând și chiar lovind pe jandarmi pe care toți îi vor considera de adevărați. Când apoi spiritele vor fi mai aprinse candidatul o șterge la sănătoasă, ascunzându-se în casa vre-unui prieten, unde în toată liniștea se îmbracă în adevăratele sale haine „boterești” și apoi dispare prin grădina sau curtea vecinului eșind din sat și urcându-se în automobilul ce îl așteaptă la locul indicat aleargă în goană nebunească spre capitala județului, plesnind de răs de naivitatea și credulitatea țărănilor.

A doua zi vestitul demagog apare în alt sat, îmbrăcat în haine de calfă de pantofar cu șorț albastru închis și în mână cu o pereche de ghetă, reluându-și rolul de agitator, de scamator și de comendant politic în slujba șefului Maniu. Cum însă aici nu mai poate spune unu și același lucru, spre a nu se da de gol, și de golan, spune că numai îmbrăcat în hainele acestei a putut scăpa dela moartea sigură, pe care l-au preparat-o liberalii, ori averescanii, pândindu-l, zi și noapte, spre a-l arunca în Olt.

(Va urma).

bolnavilor un gerant român, totuși, minoritarii au fost preferați. Cu chiu cu vai am reușit totuși, să avem și câțiva medici români la acea casă. Astfel dela război încoace s'au numit la casa bolnavilor din Cernăuți și restul Bucovinei 35 de medici, dintre cari 6 sunt români, 3 germani și 26 jidani. Dacă nici până acum situația românilor nu era de loc trandafirică, acum ea riscă să devină deapreptul catastrofală. Noul consiliu de direcție la una din ultimele sale ședințe a numit medici noi. Comitetul compus din 8 jidani plus 4 minoritari a numit 5 medici noi, cari răspund la numele Fekler, Sternberg, Feldstein, Kofler și Katz. Nu trebuie să fii localnic ca să vezi imediat că toți acești medici sunt numai jidani. Încă odată: *nici un român!* Deci unde este dreptatea? În care țară trăim? Este acesta socialism sau sionism de cea mai egoistă speță? Socialistul Pistiner nu se substituise sionistului Ebner? Și ce spune la toate acestea partidul dela putere, cel cu două tremi de țară alături de dânsul? În loc să se îngheșue la conducerea Societății pentru cultură, unde nu este nimic de luat, n'ar fi făcut mai bine dacă se interesa de această chestiune, unde este totul de pierdut?

Cui să ne adresăm pentru spălarea acestei ofense dela Cernăuți? Reprezentanților locali ai guvernului? Au dovedit până acum atâtă incapacitate evidentă, încât am pierdut ori ce încredere în el. Dar știm că ministrul Răducanu pregătește o nouă lege a asigurărilor muncitorești. Apelăm la ministrul Răducanu ca în noua lege, pentru a evita ofense ca cele dela Cernăuți, aduse elementului românesc, să introducă un pasagiu prin care ministrul să-și rezerve dreptul de a numi medicii pe lângă casele de bolnavi.

La noi în Arad stau lucrurile cu totul altfel și să sperăm că se vor îmbunătăți pe zi ce trece, mulțumită energiei și conștiinței naționale adevărate, de care este condus în acțiunile lui d-l Dr. D. Cosma, fostul medic-șef al Casei Cercuale și actualul inspector al Ardealului pentru Casele-Cercuale.

Există însă totuși chiar între medicii români unii jidoviți, și fără simț național, cari pentru un os de ros sau satisfacerea unor ambiții deșarte din partea și cu concursul jidanilor nu vor să înțeleagă gravele insulte - ofense ce s'au adus în repetite rânduri nu numai medicilor români ci și asociației întregi a medicilor și chiar neamului și țării.

Insultele acelea sunt motivul conflictului iscat între medicii români-creștini și jidani, și din cauza că medicii români și filiala asociației Arad nici până azi n'a primit satisfacție deplină pentru acele ofense, ș'au dat demisiile din actualul comitet, toți medicii în a căror piepturi mai bate încă o inimă românească și nu au uitat ce este acea „conștiință națională“.

Vom reveni!

Rugăm achitați abonamentul!

Ofițeri români spionii sovietelor.

S'a întâmplat și ceea ce nimenea nu credea afară de noi, cel ce am strigat și strigăm și acum „afară cu străinii din armata națională“, că adevărat între ofițeri se pot afla trădători.

Pe lângă faptul constat și dovedit că Basarabia întreagă este împăienjenită cu organizații bolșevice, a fost descoperită în zilele ultime o sguduitoare și cea mai mârșavă faptă a unui ofițer: trădarea.

S'a aflat cu dureroasă surprindere că dela statul-major al corpului III armată din Chișineu (Basarabia), s'au sustras dosarele, cari priveau organizarea militară din Basarabia și au fost trimise prin un curier bolșevic, peste Nistru, unde au fost fotografiate de bolșevici și apoi expediate înapoi, pentru a fi așezate din nou în arhiva statului-major, astfel ca nimenea să nu știe că sovietele au pus mâna pe toate secretele, cari privesc apărarea Basarabiei și prin urmare să nu se poată apăra schimbând planurile vechi, după ce se va fi observat că lipsesc actele-dosarele.

Va să zică o trădare cum nu se poate mai gravă!

Ozeu sf. însă este bun. Curierul care aducea dosarele a fost prins înainte de a le fi predat celui, ce le-ar fi pus la locul lor.

Au fost arestați mai mulți ofițeri și subofițeri. Cercetările sunt în curs.

S'a aflat și crima de a se fi dat drept de a purta armă mai multor agenți bolșevici.

C. F. R.

O comisiune compusă din pensionarii C. F. R. s'a prezentat d-lui secretar general al ministerului de comunicații, rugându-l să le susțină drepturile câștigate prin diferite legi și regulamente până în prezent, și cari ar fi stîrbite prin noua organizare a Cfr.

Di secretar general le-a promis tot sprijinul și i-a asigurat că atât funcționarilor activi, cât și pensionarilor nu li se va răpi nici un drept din cele câștigate.

Dluc Ciocâlteu s'a retras delegația de director al serv. contabilității înlocuit fiind cu dl subdirector Petrescu.

Di Subinspector de control C. Comănescu a fost însărcinat cu inspecția atelierelor și revizia vagoanelor din toată țara.

Am primit în repetite rânduri plângeri că multe dintre vagoanele trenurilor Inspecției V a C. F. R. și mai ales a garniturilor formate de stația Arad sunt foarte rău luminate. Acestea sunt cele luminate cu ulei de rapiță, cari stau alături de cele luminate cu electricitate, ca și un bordei lângă un palat.

Interesându-ne am aflat că multe dintre vagoanele luminate cu rapiță au și instalații pentru lumină electrică, dar fiind „vagoane pasive“ se folosesc rapiță, din care cauză publicul călătorește adeseori în întunec și-i este imposibil să poată citi ceva în decursul călătoriei.

Și această anomalie se întâmplă din cauza că există un „domn“, Zubor, șef de tranzit, care nu lasă să manevreze garniturile așa fel ca vagoanele instalate cu electrică să fie așezate toate în 2—3 trenuri, cari ar fi fala stației Arad.

Noi — după informațiile primite — ne întrebăm nu s'ar putea înlocui „domnul“ dela tranzit cu un funcționar român de treabă și binevoitor instituției C. F. R.

Căci ce folos că vagoanele au instalație electrică dacă se luminează cu rapiță? Nu este și acesta un fel de jaf în bunul public?

De altfel pentru aranjarea trenurilor în felul de mai sus a fost și un ordin în foaia oficială.

Se zice:

Că miliardarul american Ford nu primește în fabricile lui ca muncitori numai pe oamenii, cari nu beau beuturi alcoolice.

Iată un mijloc splendid de propagandă contra alcoolismului. Și noi căroră ne place să împrumutăm dela străini tot ce-i rău, de ce n'am împrumuta și numai cât de puțin ceva, din cele bune.

Statul român ar trebui să zică:

„Toți funcționarii cari preste tot beau, — nu numai cari se îmbeată — vor fi concediați“ și suntem siguri că ar ajunge la rezultate foarte bune, căci multora le pare rău că beau și ar vrea să se scape de beutură dar n'au tăria necesară, pentru aceasta dacă nu-i silește nimenea.

Că Ministerul de Interne italian a trimis prefectilor o circulară, prin care interzice concursurile de frumsețe, aflându-le de imorale.

Câtă deosebire între ministrul de Interne italian și dl Valda al nostru, care el însuși a protejat și chiar prezidat concursurile aranjate de jidovii perverși, cari s'au filod de tot ce este pe lumea aceasta, simțeau lipsa să se irite, delectându-și poftele dobitocești — cel puțin — admirând cu ochii corpurile frumoase ale fetelor nevinovate și încercând ca prin arginții lor spurcați să poată batjocuri și necinstitii odorurile ingerașii creștinii, ceace — durere — le-a și reușit în câteva cazuri

Că în Bucovina rutenii puși în slujba comunismului alungă preoții din comune, iar în comuna Zamoștea încercând autoritățile cu ajutorul jandarmilor reinstalarea preotului alungat, ele, autoritățile, au fost huiduite și preotul bătut.

A fost nevoie de intervenția armatei. Durerea este cu atât mai mare căci șeful agitatorilor este și șeful organizației naț. țărăniști din acea comună.

Guvernul este rugat să strivească în gânuce orice fel de încercări de felul celei de mai sus. Răspunderea este mare! Țara așteaptă să-și facă datoria!

Că d. V. Brătianu a cerut concursul d-lor Iorga, Averescu și Lupu în campania începută pentru răsturnarea guvernului, care zice el, cel mai târziu la toamnă trebuie să plece.

Este adevărat că guvernul nu prea face multă brânză, dar oare totuși nu ar fi mai bine, mai frumos și mai nobil ca opoziția să-i dea sprijinul necesar în situația grea de azi. Acela ar fi un gest impunător strălătit și foarte folositor neamului și țării.

În cazul acesta cu siguranță ș'ar mai micșora și guvernul dragostea-i prea mare față de jidani și minoritari, ceace este greșala lui cea mai mare.

Că o țărăncă din apropierea orașului Innsbruck (Austria), în care părți de altfel femeile fumează mai mult decât bărbații, nu lăsa pipa (luleaua) din gură nici ziua nici noaptea și în zilele trecute când a murit în etate de 90 ani, încă avea luleaua în gură.

În semn de atențiune pentru acest „cult“, patimă rudele au înmormântat-o cu pipa lângă ea, îndopată bine cu tutun. Nu se știe dacă n'au uitat să-i pue și chibrite, în acest caz ar fi *hibă*.

Că complotiștii comuniști atât cei din Basarabia cât și cei din Bucovina sunt membrii ai partidului naț. țărănist și din cauza aceasta autoritățile au trebuit să întâmpine mari greutăți, pentru ca să-și poată face datoria. Dureros! foarte dureros!

Bolșevicii aveau de gând să arunce în aer clădirile edificiilor publice, să comită, — s'au și comis d-o-ă — nenumărate atentate contra trenurilor, să dea atacuri la Nistru și să terorizeze populația din Basarabia.

Sperăm că în fine guvernul va lua cele mai severe măsuri contra tuturor celor vinovați!

În Senat.

Șef-rabinul Niemerower s'a plâns că P. S. Sa Episcopul Ghenadie din Buzău ar fi adresat cuvinte jicnitoare rabinilor și cere ca ministerul cultelor să dea satisfacție, (câtă nerușinare!) ceace este viu aprobat pe băncile național-țărăniște.

Episcopul Ghenadie răspunde că plângerea șef-rabinului are substrat politic dovadă aprobările cu care a fost însoțită. „De altfel rabinii n'au avut motiv să se simtă jicniți. I-am invitat pe cei doi rabinii să părăsească estrada pentru că acolo trebuia să officiez eu. Slujba trebuie oficiată de mine înconjurat de clerul meu conform programei. (Cea ce o știau jidanii foarte bine, dar totuși s'au dus și mișeli de ei îmbrăcați în ținută de slujbă) Nu puteam sta alături de clerul jidovesc când officiam sf. slujbă.

Și când jidovitul senator Dr. Gheorghian întreprinde: De ce aceasta jicnire? (Nu l-a fost rușine să pue o astfel de întrebare).

P. S. Sa l-a răspuns: Nu puteam tolera să fiu fotografiat între doi rabinii. (Bravo!) Aveam dreptul să le cer să părăsească estrada, pe care officiam eu, suntem doară biserică dominantă și biserica dominantă trebuie respectată! (Bravo! Bravo!)

Dar, spre rușinea lor, naț-țărăniștii protestează împotriva intoleranței Episcopului Ghenadie și a tonului răspunsului său.

Iar noi îi zicem din inimă adevărat românești-creștinești:

La mulți ani Stăpâne!!

Un stejar falnic și un mișel zis om.

În ziua de 10 Mai, aproape toate școlile au plantat în apropierea edificiului câte un stejar numit „Stejarul Unirii.“ Iată însă că prietenii unguri, dacă nu ne pot strica noaptea se răbună asupra acestor stejari. Așa un ticălos încă necunoscut, un derbedeu ordinar a rupt în două în noaptea de 19 | 20 a l. c. „Stejarul Unirii“ plantat năntea liceului de băieți Al. Papiu Ilarian din Tg. Mureș.

Acel mizerabil să nu uite însă că noaptea ne sunt la fel de scumpi toți stejarii din codrile seculare, ca și acela din Tg. Mureș batjocorit de el. Să știe apoi că vom apăra cu prețul vieții noastre nimicirea codrilor, a fraților noștri, căci doară: „Codru-i frate cu românul...“ iar pentru cel căzuți ne vom răbuna!

Un profesor de muzică fără suflet!

Nu-ți vine să crezi că ar putea exista un om, căruia îi place să se numească prof. de muzică, și tot atunci să n'aibă simț de milă, să n'aibă suflet, ci să snopească în bătai pe bleștii elevi, cari vezi D nel, din nenorocire nu prea au auz bun muzical și nu prea pot prinde bine tonurile....

Înțeleg să n'aibă suflet, să fie dur un călău, hoher un măcelar și chiar și un birjar, dar un profesor de muzică la nici un caz nu! fiindcă doară tocmai muzica este mijlocul prin care se nobilitează inima se înalță sufletul se îndulcește viața, se îmbălbănesc chiar și rabiții....

Și dacă acesta este un adevăr, fără să vrem ne întrebăm, cum se poate ca tu profesor de muzică dela liceu să bați, să bați fără milă pe bleștii copilași? și că ce suflet a avut respectivul om, înainte de a deveni profesor de muzică?!!?

Noi cunoaștem de altfel oameni, cari nici dela joc de cărți nu se bat, o meserie sau ocupațiune mult inferioară și chiar nedeamnă pentru un profesor.

INFORMAȚIUNI.

Un ofițer aviator francez voind să bată recordul înălțimii, din greșală, a căzut din aeroplan la 7000 m. înălțime. Aparatul a fost complet sfărâmat. Aviatorul a avut însă norocul că s'a deschis parașuta, (un fel de umbrelă, cu care este provăzută fiecare aviator și cu care se poate coborî încet spre pământ) așa că a ajuns pe pământ fără să fi fost rănit.

De necrezut!

În Bagdad o femeie a născut trei copii gemeni, dintre cari 2 sunt albi iar unul negru. Cazul a produs o foarte mare senzație și medicii caută să explice cauza acestei — putem zice — minuni.

Nu se mai prea vorbește despre înflințarea radiofoniei la sate. Pagubă! că D-ne! D-ne! ce bine s'ar mai petrece „nația” ascultând cum se omenesc deputații, „aleșii ei” a poporului în Casa țării.

Iată unele dintre vorbele frumoase, ce le-au aruncat unul altuia, acum nu demult: pungaș, bou! tâmpit! dobitoc, hai sictir! Ba pă măta! Ce ai zis?mama tai etc. etc.

Așa că s'tare frumoase!?mama lor!!!!

Pentru acea spesază țara peste un milion zilnic cu... cu... cei de mai sus? „No lasă numa”!...

Acum se discută tot mai mult despre o înțelegere între sf. biserici gr. or. și gr. cat., ca să fie în viitor numai una așa precum a zis mântuitorul Hristos.

Totul depinde de la conducătorii sf. biserici — ceace am scris-o de atâtea ori — și noi rugăm pe bunul Dumnezeu să le dea gând bun, să le lumineze mințile!

Duminecă la 9 lunie cor., va avea loc în orașul Arad, *desvelirea busturilor A. D. Xenopol și Gh. Coșbuc*. Aradul Cultural prin eternizarea acestor doi străluciți reprezentanți ai gândului și scrisului românesc, aduce prinosul cunoștinței sale față de memoria lor binecuvântată și în veci slăvită.

Program: 1. Sâmbătă la 8 lunie 1929. Ora 11: Parastas pentru A. D. Xenopol și Gh. Coșbuc în ambele biserici românești din localitate.

2. Duminecă 9 lunie. Ora 10: Serviciu divin în fața Palatului Cultural. Ora 11: discursuri oficiale: a) P. S. Sa Episcopul Grigorie al Aradului, b) Delegatul Regenței, c) Delegatul Guvernului, d) Academia Română, e) Univ. din București, f) Univ. din Iași g) Univ. din Cluj h) Asociațiunea Astra-Sibiu, i) Liga Culturală, j) Uniunea Studenților k) Primăria Municipiului Arad. Ora 13: Banchet la rest. Crucea Albă. Ora 17: Serbare la Palatul Cultural: a) S. V. Drăgoi: „Doina” text de M. Eminescu. b) Conferința d-lui prof. univ. D. Gusti, despre A. D. Xenopol. c) Recitare din Coșbuc, de d-șoara Iris Barbura. d) Conferința d-lui prof. univ. Gh. Bogdan-Duică despre Gh. Coșbuc. e) Schumann: Popasul țiganilor, text de Gh. Coșbuc.

Corurile sunt executate de către Reuniunea de cântări „Armonia” sub conducerea d-lui prof. A. I. Lipovan.

Cetim într'un ziar că muncitorii de pe Valea Jiului, — despre cari s'a scris așa de mult în timpul din urmă — primesc salarii dela 143 — 299 lei zilnic și alte multe avantagii.

Dacă este așa apoi acei muncitori sunt — în raport cu alții, d. e. cei dela Brad, Roșia și altele — destul de bine plătiți. Merită însă totuși cu toții o salarizare și mai bună!

† Cu adâncă durere aducem la cunoștința publică trecerea la cele eterne a iubitului nostru prieten *Gheorghe Sărăndan* din fruntașa comună Miniș jud. Arad.

Răposatul în Domnul a fost un creștin bun și un român bun și ca atare sincer aderent al „Ligii Apărării Naționale Creștine”.

Fie-i țărâna ușoară, somnul dulce și memoria binecuvântată!

L. A. N. C.

Di Dr. I. Nandriș, docent universitar, a fost numit medic-primar de gât, nas și urechi la spitalul din Cernăuți. Sincerile noastre felicitări!

Din Chier.

În ziua de „10 Malu” dl. notar Burján József, din com. Chier jud. Arad, a ținut primăria deschisă toată ziua. Și ca să-și bată și mai mult joc de „Sărbătoarea Neamului românesc” a lucrat în birou până târziu la orele 10 seara.

Tot spre cinstea comunei și spre fala neamului este și primarul Gheorghe Rada, care n'a participat la Te-Deum — serviciul divin nici măcar o singură dată. Așa își știu bate joc conducătorii com. Chier, de cea mai însemnată sărbătoare națională a românilor. Cred că nu tot așa ai serbat dle notar, ziua de 20 August a lui „István” în timpul stăpânirii maghiare? și nici sărb. catolice în timpul de azi, părăsind oficiul.

Sunt sigur că Dl. Prefect a ordonat a se sărbători această zi însemnată, pentru ce dar atâtea nesupunere, când trăiești, dle. notar din pâine românească??

Vom mai reveni!!!

Chiersean.

SCHIMBARE DE MERS AL TREBURILOR.

Trenurile Căii Ferate Electrice Arad-Podgoria, cu începere dela 1 lunie a. c. vor circula în modul următor: Pleacă din Arad la: 5:20, 8, 11:40, 14:30 și 18:20. Dela Pâncota: 5:10, 7:58, 11:35, 14:25 și 18:11. Dela Radna: 5:34, 8:15, 11:55, 14:45 și 18:30. În afară de aceste trenuri va mai circula în fiecare Duminecă câte un tren care va pleca din Radna la orele 21.20 și din Pâncota la orele 21 și va sosi la Arad la orele 22:58.

Trenurile circulației locale între Arad-Micălaca vor circula în modul următor: Pleacă din Arad la orele: 6:23, 8:51, 7:30, 8:15, 9, 9:30, 10:30, 11:25, 12:22, 12:50, 13:15, 14:3, 14:41, 15:30, 16:7, 17, 17:40, 18:30, 19:20, 19:55 și 20:35. Pleacă din Micălaca la orele: 6:12, 6:38, 7:5, 7:44, 8:30, 9:15, 10, 10:48, 11:54, 12:35, 13:2, 13:38, 14:15, 14:52, 15:45, 16:30, 17:20, 18, 18:50, 19:38, 20:18 și 20:48.

Notariatul cercual Vărfurile. Concurs.

Notariatul cercual Vărfurile din județul Arad deschide din nou concurs pentru complectarea postului de secretar de notar și a postului de impiegat cercual.

Cereri ajustate cu actele recerute se vor înainta până la data de 25 lunie 1929.

Salariul lunar al secretarului 4280 Lei, iar penru impiegat 3845 Lei.

Sunt preferite numai persoane cu practică administrativă și în agende de dare.

Vărfurile, la 18 Maiu 1929.

Notariatul,

Din Cherechiu.

Un consiliu comunal cu 10 membri ordinari.

—Cum se aplică la Cherechiu legea ad-tivă? — În atențiunea d-lui prefect și a d-lui pretor de Sf-ta Ana.

Din Cherechiu ne vine o știre, într'a-devăr, interesantă.

În această comună, contrar dispozițiilor legii administrative, funcționează un consiliu comunal format din 10 membri ordinari.

Consiliul comunal, la intervenția primarului Petru Popa, a ales în delegația permanentă un membru supleant (Buda Vasile), care exercită în ședințe dreptul de vot deliberativ. Faptul este o gravă abatere de la lege și presupune o mare ignoranță.

Se cere anchetarea cazului și o severă sancțiune împotriva aceluia ce stă în fruntea unui consiliu comunal, fără a cunoaște dispozițiile legii, în cadrul căreia este chemat a-și desfășura activitatea.

Tot din Cherechiu ne mai vine și rugămintea de a întreba autoritățile competente, dacă au sau nu cunoștință de următoarele fapte:

1. Că d. Gh. Mojic exercită funcția de cassier comunal și totodată și aceea de agent comunal, luând astfel 2 le-furi.

2. Că d. Ch. Mojic a ținut la dânsul din 1925, până de prezent, suma de 10000 Lei din banii comunei.

3. Că consiliul comunal, la intervenția primarului, a prevăzut în buget, pentru diurne suma de 10.000 Lei, deși din suma de 6000 Lei, prevăzută în bugetul anului trecut, nu s'a ridicat decât 1800 Lei, fără a fi trecut restul ca rămășiță în bugetul anului curent.

4. Că pășunea urbanială, contrar ordinului Ministerului de Domenii, este administrată de Primărie și nu de un comitet urbanialist și

5. Că proprietarilor urbanialști îndreptățiți, nu li s'a acordat taxa de despăgubire deși dela cel neîndreptățiți s'a încasat această taxă.

Dacă on. autorități au cunoștință de aceste fapte le întrebăm ce măsuri au luat împotriva celor vinovați, — iar dacă nu le-au fost cunoscute aceste fapte până în prezent, le rugăm a dispune o imediată anchetare, pentru asigurarea bunului mers al administrației în satele noastre.

Serbarea sportivă a liceului „Moise Nicoară”

Liceul „Moise Nicoară” a aranjat în ziua de 26 Mai o frumoasă serbare sportivă.

Succesul acestei serbări se datorește apreciatului profesor E. Graur care este în aceasta direcție o mândrie a liceului din Arad. Profesorul Graur întrebuințează metodele cele mai moderne.

Exercițiile au fost executate cu multă precizie. Relevăm frumoasele acrobații ale elevului Grozda. Rezultatele atletice au fost următoarele:

salt în lungime: I. Morariu cls. VII. 5.29 m.
II. Boșcaiu cls. V. 5.15 m.
III. Godeanu cls. VI. 4.95 m.
salt înălțime: I. Morariu cls. VII. 1.50 m.
II. Godeanu cls. VI. 1.50 m.

Fugă 100 m. plat. I. Lazar 12⁸ sec.
II. Boșcaiu 13 sec.
III. Ciaba —

Munca domnului Graur este demnă de urmat.

Nelly.

Cetiți și răspândiți, ziarul „Apărarea Națională”.

Un răspuns.

D-l Nicolae Cristea în Nr. 20 al acestui ziar dă publicității o epistolă deschisă adresată mie, căreia cu onoare îi dau următorul răspuns:

Din motive de cele mai bune intențiuni nu volu aprofunda în detalii conținutul scrisoarei din chestiune, dar pentru clarificarea adevărului constat faptul: Asociațiunea învățătorilor din județul Aradului de ani de zile n'a lucrat nimic. Mulți învățători nu mai știu de mai există asemenea asociațiune, deși ea exista... pe hârtie. Nu știu din ce motive d-l autor al scrisoarei deschise caută să mă vâre într'un fapt ce nu sustă. Zice: „Dacă ai nutrit tendința să te resfați (!) în primul regisor cultural, îți stătea așa de bine să-ți expui gândurile în ședința din Februarie, hrânindu-o cu ideologii curente”. Adecă: În 3 Februarie a. c. comitetul central ar fi hotărât reactivarea asociațiunii, uitând însă autorul, că eu chiar în aceia zi eram grav bolnav în Chișineu-Criș, deci tot atunci nu puteam fi prezent la o ședință, ce se ținea în Arad. De unde dar să n-*tresc tendința de resfățare în primul regisor cultural?*

Dacă de fapt în numita ședință s'a hotărât reînvierea asociațiunii, nu pot altceva să zic, decât: Foarte bine s'a făcut. Dar chiar aceasta hotărâre mă pune în ultimire și mă face să mă întreb: Dacă la 3 Febr. s'a hotărât, pentru ce nu s'a luat măsuri de început decât prin actul prezidial Nr 88 din 14 Aprilie a. c., adecă cu o dată mai târzie decât apelul publicat de mine? Aceste întârzieri și amânări, nu înseamnă oare neactivitate? Deci o inițiativă de cea mai bună intențiune, nu poate fi luată peste picior cu fraze frumos impozate, dar cu înțonări de pișcări (Expresiune în limbajul d-lui autor).

Ce am intenționat cu apelul? Răspuns: Luarea unei inițiative pentru refacerea asociațiunii învățătorilor din județul Aradului. Atât și nimic mai mult. Cine m'a îndemnat? Răspuns: Murmurul general al învățătorilor, cari mereu ne aruncau în urechi neglijența de activitate. Multimea nu scruta cauzele, ci cerea rezultate. După mulți ani, am crezut timpul sosit.

Una țin să se știe: Nu am nici o ambiție egoistă, mă simțesc bine în calitatea în care mă aflu.

Am o rugare către frații mei colegi Nu scrutați cauzele din trecut, căci aceste duc la explicări, explicările la neînțelegeri, cari la urmă culminează în polemici dezastruoase și neducătoare la scop, ci cu toții să conlucrăm pentru pornirea activității asociațiunii, care deja are un început modest. De rezultatele începutului sunt satisfăcut. Ne mai trebuie puțină răbdare.

Clara pacta, boni amici.

Chișineu-Criș, 27 Malu, 1929.

Director școlar.

Dimitrie Boariu.

Învățătorul.

Pășește 'ncet mângăileor de oameni în suflet plin de-o tainică lumină în brazda lumii plină de rugină Sămânța adevărului s'o sameni.

Ca-un nou ales și nou Mântuitor Înălță-ți sufletul de-asupra vieții, Dă-ți din plin avântul tinereții Pentru neamul tău, O! drag învățător.

Și nu privi în juru-ți! Las' să rădă Vrajmașii tăi — dușmanii lor de tine; Cu spini să 'mpodobească mândra cale,

Tu fă ca fericirea să suradă Din fumul sfânt și drag al jertfei tale Înălțătoare veșnic spre mai bine.

George Popovici.

Rugăm achitați abonamentul!

Tiparul Tipografiei Dieceane, Arad

Arad
Palatul Cultural, pentru Biblioteca